

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac Świętego Piotra
Niedziela, 28 lipca 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dobrej niedzieli!

Dziś Ewangelia w liturgii mówi nam o cudzie rozmnożenia chleba i ryb (por. J 6, 1-15). Główni uczestnicy tego cudu, czyli „znaku”, wykonują trzy gesty, które Jezus powtórzy podczas Ostatniej Wieczerzy. Co to za gesty? *Ofiarowanie, dziękczynienie i dzielenie.*

Pierwszy: *ofiarowanie*. Ewangelia mówi o chłopcu, który ma pięć chlebów i dwie ryby (por. J 6, 9). Przez ten gest uznajemy, że mamy coś dobrego, co możemy dać, i mówimy nasze „tak”, choć to, co mamy, jest zbyt nikłe w stosunku do potrzeb. Zostaje to uwydatnione w czasie Mszy św., kiedy kapłan ofiarowuje na ołtarzu chleb i wino, a każdy ofiarowuje siebie, swoje życie. Jest to gest, który może się wydawać nieznaczny, jeżeli myślimy o ogromnych potrzebach ludzkości, właśnie tak jak pięć chlebów i dwie ryby w obliczu rzeszy tysięcy osób; jednak Bóg czyni z tego materiał do największego cudu, jaki istnieje – tego, w którym On sam – On sam! – staje się obecny pośród nas dla zbawienia świata.

I w ten sposób staje się zrozumiały drugi gest – *dziękczynienie* (por. J 6, 11). Pierwszym gestem jest *ofiarowanie*, a drugim *dziękczynienie*. Mianowicie powiedzenie Panu z pokorą, ale także z radością: „Wszystko, co mam, jest Twoim darem, Panie, i żeby Ci podziękować, mogę jedynie oddać Ci to, co Ty pierwszy mi dałeś, wraz z Twoim Synem Jezusem Chrystusem, i dodać do tego to, co mogę – moją ubogą miłość”. Każdy z nas może dodać jakąś małą cząstkę. Co ja mogę dać Panu? Co może dać maluczki? Biedną miłość. Powiedzieć: „Panie, kocham Cię”. My, biedacy:

nasza miłość jest tak mała! Ale możemy dać ją Panu, Pan ją przyjmuje.

Ofiarowanie, dziękczynienie, a trzecim gestem jest *dzielenie*. W czasie Mszy św. jest Komunia, kiedy razem przystępujemy do ołtarza, żeby przyjąć Ciało i Krew Chrystusa – owoc daru wszystkich, przemienionego przez Pana w pokarm dla wszystkich. Jest to bardzo piękna chwila, chwila Komunii, która uczy nas przeżywania każdego gestu miłości jako daru łaski, zarówno przez tego, kto daje, jak i tego, kto otrzymuje.

Bracia i Siostry, zastanówmy się: czy naprawdę wierzę, dzięki łasce Boga, że mam coś wyjątkowego, co mogę dać braciom, czy też czuję się anonimowo „jednym z wielu”? Czy ja jestem człowiekiem dobra, które ma być podarowane? Czy jestem wdzięczny Panu za dary, przez które nieustannie okazuje mi swoją miłość? Czy przeżywam dzielenie się z innymi jako chwilę spotkania i wzajemnego ubogacania?

Oby Maryja Panna pomagała nam przeżywać z wiarą każdą celebrację eucharystyczną i rozpoznawać każdego dnia „cuda” Bożej łaski i cieszyć się nimi.

Po modlitwie Anioł Pański:

Drodzy Bracia i Siostry!

Zapewniam o mojej modlitwie za ofiary wielkiego osuwiska, które dotknęło wioskę w południowej Etiopii. Jestem blisko tej społeczności, która tak bardzo ucierpiała i tych, którzy niosą pomoc.

Podczas gdy tak wielu ludzi na świecie cierpi z powodu klęsk żywiołowych i głodu, nadal produkuje się i sprzedaje broń oraz trwoni zasoby, podsycając wielkie i małe wojny. Jest to skandal, którego społeczność międzynarodowa nie powinna tolerować, i który sprzeciwia się duchowi braterstwa Igrzysk Olimpijskich, właśnie rozpoczętych. Nie zapominajmy, bracia i siostry, wojna jest porażką!

Dziś obchodzimy Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych. Tematem jest „W czasie starości nie opuszczaj mnie” (por. *Ps 71,9*). Opuszczenie osób starszych jest bowiem smutną rzeczywistością, do której nie powinniśmy się przyzwyczajać. Dla wielu z nich, zwłaszcza w te letnie dni, samotność może stać się trudnym do zniesienia ciężarem. Dzisiejszy dzień wzywa nas do wysłuchania głosu starszych, którzy mówią: „Nie opuszczaj mnie!” i do odpowiedzi: „Nie opuszczę cię!”. Wzmocnijmy więź między wnukami a dziadkami, między młodymi a starszymi. *Powiedzmy „nie” samotności osób starszych!* Nasza przyszłość zależy w dużej mierze od tego, jak dziadkowie i wnuki nauczą się żyć razem. Nie zapominajmy o starszych! I brawa dla wszystkich dziadków i babć, dla wszystkich!

Pozdrawiam was wszystkich, Rzymian i pielgrzymów przybyłych z różnych części Włoch i świata. W szczególności pozdrawiam uczestników Kongresu Generalnego Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego, młodzież Akcji Katolickiej z Bolonii oraz z Duszpasterstwa Riviera del Po-Sermide z diecezji Mantui, grupę osiemnastolatków z diecezji Werony oraz animatorów Oratorium „Carlo Acutis” z Quartu Sant’Elena.

Przekazuję pozdrowienia wszystkim uczestniczącym w zakończeniu święta Matki Bożej z Góry Karmel na Zatybrzu: dziś wieczorem nad Tybrem odbędzie się procesja Matki Bożej „fiumarola”. Uczmy się od Maryi, naszej Matki, praktykowania Ewangelii w codziennym życiu! Słyszałem śpiewy neokatechumenalne... Chciałbym je usłyszeć jeszcze raz!

Życzę wszystkim dobrej niedzieli. I proszę, nie zapomnijcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!